

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG
LAPJA

XII. ÉVFOLYAM 6. SZÁM – 2018. JÚNIUS 3.

A lelki érettség / 3.

Katona István és Kunszabó írók kifejtik, hogy a keresztény élet igen fontos velejárója, hogy nem „kötelezzük el magunkat a világi dolgoknak, mert ahogyan Szent János apostol írja: „aki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete (1 Jn. 2, 15 -) a.) ezért tartják igen fontosnak **megterést**, hogy az legyen „a szív és értelem ... folyamatos volta. – A felnőtt keresztény elkötelezettsége akarati döntés, amelyet soha nem von vissza a döntést hozó, mert az az Istennel kötött szövetség, amelynek nem kényszer az alapja, hanem Isten üdvözítő szeretetének és az ember üdvösség-vágyának találkozása. A világgal való állandó szakításra csak a lelkileg érett ember képes: következetesen elutasítja, hogy az evilági értékek szerint éljen, elutasítja a rosszat, eszkatalógikus módon él, vagyis egész lénye Isten felé fordul Krisztusban. – A bocsánatos bűnöket is igyekszik elkerülni.

b.) A személy Krisztusban találja meg egységét (1. Tessz.5,23) A hit, remény, szeretet élete adja meg gondolatai, szeretete vágyai és tettei belső dinamikus egységét. Krisztusban nem saját pszichológiai szükségletét látja, hanem azt a Személyt, Akinek szabadon odaajándékozta magát, és így az élet minden körülményei között képes arra, hogy következetesen ragaszkodjék döntéseihez. – A felnőtt keresztény a **hitből él** (Róm. 11, 20), elszakad a rossztól, és állandóan az őt üdvözítő Isten felé fordul (vö. Gal. 2,20) .

c.) A keresztény érettség jele az Egyházban és a világban vállalt szabad **elkötelezettség**, vagyis az a képesség, amely lehetővé teszi, hogy az ember kilépjen szüksős énjéből és **teremtő kapcsolatba** lépjen másokkal. A keresztény ember nem elvontan éli meg a kegyelmet, hanem hite, reménye és szeretete megtestesül a konkrét életben. A felnőtt keresztény az életszentiség elkötelezettségét az Egyházban és az Egyházzért éli meg. A szeretet közösségében arra is képes, hogy elfogadjja az Egyház hibáit, vállalja a szolgálatot, hogy az Egyház mindig közelebb kerüljön Krisztushoz, a Fejhez, Aki példaképe (Fil. 1, 27.; 1. Tessz. 1, 7 k.; Ef.4, 13 kk.)

d.) Az érett keresztény apostoli tevékenységében és erkölcsi életében is **tanúságot tesz** Krisztusról (Jak.1,22; 1 Tessz.1,3) Nem tud hallgatni arról, amit megtapasztalt (Ap.cs. 4,20) - visszhangoznia kell a meghallott szót

(2. Kor.4,13; 2 Tim. 4,2) Ily módon gyarapszik nemcsak az egyes keresztény, hanem

az egész Egyház élete. – Ha elhatározta, hogy komolyan akarsz küzdeni hibáid ellen és Jézust fogod követni, válassz egy **lelki vezetőt**, akivel havonta/kéthavonta megbeszéled problémáidat! – A beszélgetés alapja az, hogyan lehet a mai körülmények között, és a te élethelyzetedben hűségesnek lenni az Evangéliumhoz; a lelki vezető kérdésében - különösen kis települések esetében nem könnyű dönteni. Igen sokszor a helyi lelkipásztor áll a rendelkezésre és „külön utazni kell, hogy más lelkiatyát találjon valaki.” – Adott esetben ez okozhat gondot is, de akinek van rá igénye, meg kell hozni az áldozatot – különösen akkor, ha „mélyebben” akar elmerülni a kérdésben. – A küzdelem azonban így könnyebben valósítható meg; annak érdekében pedig, ha valaki a tökéletesedésben többre vágyik, érdemes azon gondolkodni: *ha sikerült legnagyobb hibáidat legyőzni, akkor át lehet*

lépni a lelki élet egy rész-területére. A lelki vezető segít megismerni az imádság különböző fajtáit, tanácsot ad, hogy személyes kapcsolataidban hogyan tudsz nagyobb megértéssel, szeretettel élni.

Mária, Jézus Anyja szép példája a lelkileg érett embernek. – Azt írja Róla a Szentírás, hogy a pásztorok, és később Jézus szavait

szívébe zárta (Lk. 2,26). Ezekre s szavakra építette fel a hitét. – Ezek lettek számára az élettér és a létalap, amelyben élt, örült, szenvedett. Minél magasabbra lépett Jézus ismeretében, annál tágasabb lett a lelki világa.

Aki nem hisz, az a világból él. Aki hisz, az Jézusból él. – A hit nem csupán a gondolataiban volt Máriának, hanem a szívében. Benne volt minden szívdobbanásában, szeretetében, és jóságában. Ez a hit vitte Erzsébethez, hogy segítsen, ez vitte a kánai menyegzőre, hogy szolgáljon.

Jézus szavain Mária el-elgondolkodott. Egyszerű életét teljesen Isten színe előtt élte. A világ eseményeit Jézushoz mérte. Amikor tenni kellett valamit, ami nehéz, Jézusra nézett és igent mondott. A leg-egyszerűbb emberben is Őt látta, és Őt szolgálta. Mindent Isten kezéből fogadott, és mindenkit elfogadott olyannak, amilyen; ha az élet nem út az Istenhez, akkor

széteső folyamat. Ezért fontos, hogy a bűneink elleni harc mellett építsük fel jellemünket! Az erős jellemű ember hatással van környezetére. Nemcsak az Egyházat, hanem a Magyar hazát is építi!”

A tökéletesedés nem könnyű feladat az ember számára – különösen, ha önnevelésről van szó! – Saját magunkat kell „rászorítani” szebbre, jobbra, tökéletesebbre – Aki megelégszik „fél-megoldással” – látszólagos dolgokkal, annak mindez nem gond – érdemes azonban elgondolkozni azon – minden esetben - hogy a gonoszlélek szándéka éppen abban áll, hogy ne szülessenek jó megoldások, mindig, mindenki a dolgok „könnyebb részét” válassza – különösképpen amikor saját magunkról van szó. – Ezért, ha küzdeni kell, ha harcolni kel önmagunkkal, ne sajnáljuk a fáradságot! – Az Istennek tetszés reményében -

Pekker Imre plébános

Húsvét 6. Vasárnapja – 2018. 05. 06. – Jó érzéssel válogatták ki a liturgikus Szerkesztők a mai Vasárnapra a szent szövegeket – mert hűen tükrözik egyrészt a húsvéti örömet, másrészt az Úr Jézus „búcsúzását.”

A húsvéti öröm a bevezető izajási részben található elsőként – amikor arról beszél, hogy „*hirdessétek az egész földön: megváltotta az Úr az Ő népét!*” – Ez az öröm már az Ő-szövetségben is mintegy előre lelkesítette a készséges embereket – az Új-szövetségben pedig mintegy „tetőzött” azáltal, hogy egyértelművé tette mindezt – azért is imádkozzuk a bevezető könyörgésben, hogy *odaadó buzgósággal ünnepejlük Urunk feltámadásának örömnapijait!* – Az Olvasmányban egyértelművé válik az öröm oka: „*Péter még be sem fejezte a beszédet, és a Szentlélek már leszállt mindenkre, aki hallgatta a tanítást... a Szentlélek ajándéka a pogányokra is kiáradt...*” – A Szentleckében pedig világosan benne van, az Isten végtelen szeretettel szereti az embert – amint Szent János apostol mondja: „*a szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem, hogy Ő szeret minket, és elküldte a Fiát, bűneinkért engesztelésül.*”

A búcsúzó Úr Jézus azt akarja, hogy örömről teljes legyen és az ember állandó örömben éljen. – Ezért mondja akkor a tanítványoknak – most pedig mindenkinek: „*amint Engem szeret az Atya, úgy szeretlek én is titeket... nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja azokért, akiket szeret!*” – Ma ünnepejlük anyák-napiját, amikor az emberek között rácsodálkozunk az anyai szeretetre, ami halvány visszfénye az Isten ember iránti szeretetének. – Az anyai szeretet nem mérlegel, áldozatra is kész. Az anya számára gyermek a minden – így van ezzel jósgóság Istenünk is. Az Ő számára a minden az ember – az Ő képére és hasonlatosságára teremtett létező, akiért áldozatot is hoz – nem mérlegel, az Úr Jézus által kifejezi: *nem mondalak titeket szolgálónak, hanem barátainak...*” – S hogy szeretete ne csupán irtalomból legyen, hanem az ember „tegyen is érte”, nem nekünk kell „kitalálni”, mit tegyünk, megmondja világosan: „*kiválasztottalak titeket és arra rendelvelek, hogy elmenjétek és gyümölcsöt hozzatok, maradandó gyümölcsöt!*” – Ehhez a feladathoz „eszközöket” is rendelt, hogy semminek ne legyenük híjával – *a keresztség által Fiának képére formálódhatunk; az igaz szeretet példaképei lehetünk; az Eucharistia által pedig erősödhetünk az Isten és ember-szeretben.*” – Azt is megígéri, hogy elküldi a Szentleket, hogy velünk maradjon örökké. – Most rajtunk a sor! – Ezt a végtelen és feltétel nélküli szeretet először is hálával köszönjük meg! – Aztán pedig buzgósággal legyünk hálások érte, hogy ez a buzgóság „*mások hitének megerősítésére szolgáljon!*” – A búcsúzó Úr Jézus Egyházat alapított, hogy a jóra-törekvők ebben a közösségben „teremtő élette váljanak!” – Sok okunk van a sok probléma közepette is örömben élnünk – húsvéti örömben – ami az Isten ajándéka számunkra! – Legyen ez mindennapjaink hálájának „mozgatója!”

Urunk mennybemenetele ünneplése – 2018.05.13. – Ember-émlékezet óta Húsvét után a 40. napon ünnepelte Anyaszentegyházunk Urunk mennybemenetele ünnepét – bár az Evangéliumokban erről nincsen „említés.” – Amennyiben vizsgáljuk ennek eredetét, csak azt mondhatjuk, hogy a negyvenes szám már az Ő-szövetségben is szerepel; az Új-szövetségben is, valószínűleg látszik tehát, hogy ez vezethette az ünnep „időzítését.” – Az Ő-szövetségben Isten negyven éven át vezette népét az Ígéret földjére; Mózes negyven napig böjtölt és imádkozott, mielőtt átvette a mai napig is érvényes „Tízparancsot”; az Úr Jézus az Új-szövetségben negyven napi böjtölt és imádkozott mielőtt nyilvános működését elkezdte; az Anyaszentegyház negyven napos böjtöl (nagyböjt) készül a megváltás – Húsvét – Ünnepeire; az Apostolok cselekedetei könyvében világosan olvasható: „*negyven napon át ismételtlen megjelent nekik és beszélt az Isten Országáról!*” A 40. napot valamikor régen „Áldozócsütörtöknek” nevezték, ami több, mint valószínű, hogy „összhangban volt” az utolsó-vacsora csütörtöki napjával. – Manapság nem a 40. napot ünnepejlük, hanem a rá-következő Vasárnapot, aminek ugyanaz a lényege: Urunk a mennybe ment. Ő maga mondotta: „*az Atyához megyek!*” – Az Evangelisták emberi kifejezést használnak, amikor így beszélnek erről: „*fölment a Mennybe*” – ez azonban nem biztos, hogy „helymeghatározás”, hiszen az Isten Országában nem „érvényesek” a földi kifejezések, mértékek... ami az emberi kifejezésben mégis szerepel, bizonyára azért van, mert a nálunknál nagyobb, nehezen kifejezhető, a nagysággal, a magassággal párosul... - ennek tulajdonítható, hogy a hajdan-volt úrhajós (Gagarin) is azt hitte, hogy űrhajójával közelebb kerül az Istenhez, és bizonyára nagyot csodálkozott, amikor tapasztalnia kellett, hogy az Isten-közelség nem emberi mértékkel mérhető, hanem oly módon, ahogyan az Úr Jézus az apostoloktól búcsúzott és kívánságait nekik megfogalmazta – mert Ő bár elment, de úgy, hogy mégis köztük, közöttünk maradt: „*veletek vagyok minden nap a világ végezetéig!*” – Úgy ment az Atyához, hogy nem akarta övét magára hagyni, bizonytalanságban, „árván”, hanem megígérte, hogy elküldi a Szent Lelet, Aki majd a legnehezebb pillanatokban is eszükbe juttatja, mit kell mondaní, erőt ad a helytálláshoz a keresztes és tanítás munkájában – amihez lelki erő szükséges, amikor nem elég az emberi erő – hiszen nem a „keresztes eseménye” a nehéz, hanem minden, ami utána következik; a tanúságtétel – amiről a keresztes alkalommal Egyházunk is beszél: „*tegyetek tanúságot hitetekről!*” – Manapság is meg kell valósulnia annak, amiről a szentmise könyörgése szól: „*vigadjunk gyermekei hálaadással, mert Krisztus mennybemenetele a mi fölemelkedésünk, ahová ugyanis a Fő eljutott dicsőségben, oda kapott az egész test, az Egyház reménységben...*” Mennybemenetel által dicsőült meg igazán, hiszen ekkor teljesedett be, amit az emmauszi tanítványoknak mondott szenvedéséről: „*ezeket kellett a Messiásnak elszenvednie, hogy bemelessen dicsőségébe!*” – Urunk mennybemenetele számunkra jelentse azt, hogy örömmel szolgáljunk Neki; igyekezzünk nem elveszíteni kegyelmi ajándékait, hogy méltók lehessünk arra a helyre, amit elkészített számunkra, hiszen megígérte: „*elmegyek és helyet készítek számotokra!*”

Pünkösd Ünnepe – 2018. Május 20. – A mai napon az emberszerető Isten végtelen jószágát ünnepejlük, Aki nemcsak saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert, nemcsak újból és újból megbocsát neki, nemcsak örök időkre szóló parancsaival gondoskodik az élet minden pillanatáról, hogy a lehető legjobb legyen, hanem népiesen szólva: „a Lelkét is odaadja” – ahogyan Szent János mondja „*saját Lelkéből adott nekünk!*” (1.Jn. 4,11 -) – A Szentlélek kiadásakor világossá vált, hogy miért is tartotta fontosnak az Úr Jézus is ezt a kiadást; ettől kezdve az addig félénk apostolok szinte hőskökké váltak, akiket semmiféle megfélemlítés, semmiféle üldözés nem „bátortalanított” el, sőt olyan összefüggések is természetessé váltak előttük, amiről addig ómaguk sem mertek gondolkozni. – Gondoljunk csak Péter apostol szavaira, amikor a Szentírás szavait az Úr Jézusra vonatkoztatja! – Gondoljunk arra a „bátor kiállásra”, aminek következtében sokak élete „megváltozott”, ami akkor kezdődött, amikor megkérdezték: „*mit tegyünk, hát testvérek?*” – A felelet egyértelmű – és az megfelel a búcsúzó Úr Jézus szándékának: „*tartsatok bűnbánatot és kerestek meg megindogylak Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára!*” – aznap sokan megfogadták ezt a felhívást, és megkeresztelkedtek – sőt új életet kezdtek – A Szentlélek indítására „*állhatatosan kitartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban.*” – Ennek nyomán ki kell mondanunk, hogy a Szentlélek kiadása nemcsak az apostolokat „alakította át”, hanem a kiválasztottak is egyfajta közösséget formált – megteremtette az Egyházat. – A Lélek ott fűjt, ahol akart és kiadott a pogányokra is – ezzel kezdődött az Úr Jézus szándékának beteljesedése: „*a föld végső határáig*” megismerték minél többen és követték tanítását. – Meg kell vallanunk, nem mindenki! Ez már a kezdet-kezdetén is nyilvánvalóvá vált, amikor „*gúnyosan megjegyezték: teleltek magukat édes borral!*” – Tették ezt sokan, akik pedig hálaadásra jöttek össze, akiket „*vallásos érzésük arra indított... hogy legalább az ünnepek idején a szentély közelében telepedjenek le.*” – annak ellenére, hogy mindnyájan hallhatták a „nyelv-csodát” – mégis kételkedtek, sőt húzódoztak. – Igaz, ők nem „részesültek” a Szentlélek átfarmáló erejében, ők nem láthatták a Szentlélek „tűzét”, ők nem érintette meg mindaz, ami sokakat igen. – Így van ez manapság is. – A Szentlélek ugyanis nemcsak akkor munkálkodott, hanem azóta is – ma is, és sokakat indít a jóra, kit erre, kit arra. – Manapság is „minden azon múlik”, hogy ki, hogyan kapcsolódik Hozzá és ezáltal termi Lélek gyümölcseit – sok szép és jó képes elmaradni annak nyomán, ha valaki nem készséges; mert igaz ugyan, hogy szüksége van az embernek, az emberiségnek; az egész világnak mindarra, amire a Lélek indítja, mégis, amikor cselekedni kell, az elmarad és vele együtt minden, pedig tudnunk kell, hogy mivel „*károsítjuk meg*” magunkat is és másokat is – „*a Lélek gyümölcsei: a szeretet, öröm, békeség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás (Gal.5,22-)*” – mindezekről lemondani, nem hálás dolog – ezért „*kérjük a Szentleket, hogy tölts be lelkünket ajándékaival!*” hogy bőségesen teremjünk mindent, ami szép, jó tökéletes!

Pünkösd-hétfő – 2018. Május 21. – A mindennapi életben ma Pünkösd hétfő ünnepe van, amikor még a forgalom is gyéresebb az utakon; a legtöbbben u.n. pünködsdi szokásokat elevenítenek fel; családi programokat szerveznek; igyekeznek „jól kihasználni” a hosszú hétvégét. Az Egyház azonban igyekszik lelki tartalommal megtölteni ezt a napot is – hangsúlyozzuk, hogy nem egyszerűen arról van szó, hogy a Karácsonyhoz és a Húsvéthoz hasonlóan van „második ünnep is.” – Ebben az időben „*Krisztus misteriumának nem valamely külön szempontját ünnepejlük, hanem éppen Krisztus misztériumát a maga teljességében!*” – olvassuk a hivatalos szövegben. – Az idei évben azonban még egy újabb szempont is csatlakozik az eddigiekhez – eszerint „*Ferenc pápa rendelkezése nyomán 2018. március 3-án az Isteniszlételeti és Szentségi Kongregáció elrendelte a Boldogságos Szűz Máriának, az Egyház Anyjának kötelező emléknapiját, melyet a mai napon, pünkösdvasárnap utáni hétfőn ünnepejlünk.*” – Ennek az ünnepnek külön szentírási szövegei vannak, sőt külön prefációja is. – Első pillanatban nem értettem, hogy miért kellett a sok Mária ünnep mellé még egy újabbat is rendelni és azt sem, hogy miért közvetlenül a Pünkösd után, de az „alapos” elmélkedés után rájöttem, hogy több, mint valószínű, hogy a pápát is és a Kongregációkat is a Szentlélek vezette ebben a kérdésben – ezért került közvetlenül a Pünkösd mellé. – Sokat „segített” a megértésben az a tény, hogy az Egyház születésnapján az „emeleti teremben” *Máriával, Jézus Anyjával... együtt egy szívvel-lellekkel, állhatatosan imádkoztak* (Ap.Cs. 1,14 -) – így várták az Úr Jézus ígéretének beteljesülését, a Szentlélek eljövételét. A Szűzanya tehát ott volt az Egyház születésénél; arról már nem is beszélve, hogy az Úr Jézus akarta, hogy Egyháza legyen, ahol a fő az általa kiválasztott Péter apostol – de az Úr Jézust az embert végtelenül szerető Isten a Szűzanya által ajándékozta a világnak. – Joggal gondolhatjuk, hogy az apostolokkal együtt és a kezdeti (Folytatás a(z) 3. oldalon)

„közösséggel” együtt a Szűzanya is részesült a Szentlélek kiadására ajándékában – életében nem először, hiszen a megtestesüléskor az isteni küldött így beszélt Hozzá: „a Szentlélek száll Rád...” (Lk. 1, 35 -) - A szent szövegekből az is kiderül, hogy amikor a Szűzanya ott állt az Úr Jézus megváltó keresztje mellett, mennyire együtt szenvedett Vele és ezáltal lett társ- Megváltóvá.

Amikor tehát az Úr Jézus „Életművére”, az Egyházra gondolunk, egyben a Szűzanyára is gondolnunk kell. – Ő pedig számos jelét adta, hogy ami az Úr Jézusnak fontos, mint Megváltónak, az Neki is fontos, mint társ-Megváltónak. – Segítőkészségét sokszorosan bebizonyította, elsőként az írásként a kánai menyegzőn, amikor a szolgálónak ennyit mondott: „tegyétek, amit

mond!” (Jn.2,6) - Manapság is fontos, hogy Őt Egyházunk Anyjának tiszteljük és őszintén higgyünk abban, hogy lelki és ezzel együtt testi javunkat is akarja; manapság is fontos, hogy a „széthúzó világban legyen egy jó, anyai szó, egy szerető, aggódó anyai szív, ami segít abban, hogy megváltottaként, megkereszteltekként Isten előtt kedvesek lehessünk.

Szenháromság Ünnepe – 2018. Május 27. - Az Atya, a Fiú és a Szentlélek isteni Személyek; három személyben, de egyetlen lényegben és egyetlen föntségben. – Ez a páratlan egység a háromságban az Isten benső életének a lényege és titka. - Ilyen, de még hasonló sem létezik a körülöttünk lévő valóságban – még az ikrek esetében sem. Papi életem során gyakran találkoztam ikrekkel, akik olyan tökéletesen hasonlítottak egymásra, hogy egyszer sem tudtam őket megkülönböztetni, de amikor iskolába jártak, az osztálytársak igen és ők apró, szinte észrevehetetlen különbségek alapján. – Az isteni Személyek esetében – szent hitünk tanítása szerint ilyen nem létezik. – A különbözőségek tökéletes összhangban, szeretet-közösségben jellemzőek Mindhármukra. - Összességében – együtt a három Személyt az Úr Jézus említette, amikor búcsúzott az apostoloktól - mennybemenetel alkalmából. – Különböztet emlegetjük Őket, amikor a Teremtő és Gondviselő jóságos Atyát emlegetjük, a Fiúról a

legtöbbet mondhatjuk el, mert Ő emberi testet öltött és „kisgyermekként jött közénk”; a Szentlélekről is tudhatunk, hiszen már a Teremtés Könyvében is szó van Róla. – Az Atya elnevezést nemcsak az Úr Jézus „használja” – Ő ugyanis igen gyakran beszél az Atyáról – hanem az ember számára a Teremtés és Gondviselés által az atyai gondoskodást kell értelmezni. – A szentmisék bevezetőjeként - a beköszönés alkalmával ezt fejezzük ki, amikor mondjuk: „az Atyaisten szerezte... legyen mindnyájatokkal!” – Az egész teremtés-történet az Ő jóságát tükrözi, amikor látjuk azt az „aprólkosságot”, amivel létrehozta akaratából a mindenséget és fokozatosan „benépesíti”, feldiszi, hogy mire az ember a világba kerül, neki minden kész legyen, jó legyen. – A Teremtés Könyvében szerepel a Szentlélek is, amikor azt mondja: „kezdetben a föld puszta és üres volt, de az Isten Lelke ott lebegett a mélységek fölött.” – Az igazán nagy eseményeknél is mindig ott „szerepel” a Szentlélek. Az Atyáról abban az

értelemben is érdemes elgondolkozni, amit az Úr Jézus így fejez ki: „aki Engem lát, látja az Atyát is... mert Én és az Atya egy vagyunk!” - A Fiú Személyéről a Szent Íratok sokféleképpen tanúskodnak.- Láthatták akár az ellenségei is cselekedeteit, hallhatták hangját, tanítását - észre kellett venni „életművét” az Egyházat – annak növekedését, terjedését. – Ma is gyakran elhangzik a Három Személy, amikor keresztet vetünk, amikor áldást mondunk, amikor a szentségekkel „találkozunk.” – Tudatosítuk magunkban, hogy az Isten milyen megtiszteltetésnek szánta az ember számára, hogy „bepillantást” engedett az Ő benső életének titkába! – Igyekezünk minél inkább a szerető, jóságos Atya jóra való gyermekei lenni; igyekezünk azon, hogy a Megváltó Fiú drága vére rajtunk ne legyen hiábavaló – és, ha már a Fiúval együtt társ-örökösök lehetünk, méltók legyünk az örökségre és a Szentlélek jóra indító ereje bőséges gyümölcsöket teremjen bennünk a jócselekedetekben!

Május 20-án, Pünkösöd ünnepén - a már megszokott módon - az énekkarunk élő- és elhunyt tagjaiért fohászkodtunk. A közösségi házban volt az ünnepi mise, mert a templomban a festési munkák zajlottak. A mise végén az énekkar köszöntötte Végh Sándort, a mi Sanyi bácsinkat, abból az alkalmából, hogy 50 esztendeje tagja a templomi énekkarnak. Sokorainé Margitka szép verset írt ebből az alkalmából, melyet ő olvasott fel az ünnepeltnek:

*Előtted Jézusom leborulok,
Pár évvel ezelőtt énekelte a kórus.
50 éves házassági évforduló volt,
Sanyi bácsi minket is meghívott.*

*Azóta eltelt pár év,
Most van másik „50 év”.
Az énekkarban jött el a jubileum,*

Amihez csak gratulálni tudunk.

*Minden ember azt adhat, amije van,
Sanyi bácsinak mindig jó kedve van.*

*Kapunk is belőle sokat, -
Jó telik az idő a próbák alatt.*

*Templom csendes mélyén, oltár rejtékén
Leborulok imádkozni én.*

*Arra kérem jó Atyánkat:
Tartsa meg Sanyi bátyánkat!*

*Uram, vigyázz arra, kire büszkék vagyunk,
Az élet ajándék, melyet
csak egyszer kapunk.*

*Adj meg neki mindent, mire szíve vágyik,
Hogy élhessen még köztünk nagyon sokáig!*

Kívánjuk, hogy Sanyi bácsi még nagyon sokáig legyen nagyon aktív tagja énekkarunknak!
Benkó Péter

Énekkari hír: Végh Sándor bácsi 50 éve énekel az énekkarban!

Azt keresem, Jézus mit tenne a helyemben – Ünnepi interjú Beer Miklós váci megyéspüspökkel

„Soha nem mérlegeltem, hogy dicséretet vagy bántást kapok-e azért, ha a lelkiismeretem szerint teszem a dolgomat. Amit megélttem, arra ösztönzött, hogy oda kell állnom a kicsik, azt elesettek mellé” – vallja Beer Miklós váci megyéspüspök. A főpásztorral 75. születésnapja alkalmából beszélgettünk.

– Már nagyon korán, alig két évesen elvesztette az édesapját. Hogyan alakította át ez a tragédia az életét?

– Nem könnyű, problémamentes úton vezetett engem az Úristen, hanem – amit Ferenc pápa is fontos tapasztalatnak tart – sokszor értek meglepetések. Ma már úgy érzem, hogy ez volt az első momentum, amely a papi hivatás felé mutatott. Akkor tudunk ugyanis igazi lelkipásztorokká válni, akkor tudunk sorsközösséget vállalni a szenvedőkkel, ha a magunk bőrén tapasztaljuk meg a szükségét. Nekem pedig igen korán meg kellett élnem, hogy milyen is árvának lenni. Életem nagy fordulataiban ma már az Úristen kezét látom.

– Gyermekkorra egy részét Zebegényben, a nagymamájánál töltötte.

– Az ötvenes évekre rányomta a bélyegét a kommunista diktatúra. Ebben az időszakban tanultam meg, hogy hozzá kell járulnom a család létfenntartásához. Jártam fát gyűjteni az erőbe, kecskéket legeltettem, megismerkedtem a falusi élet minden oldalával. A mai fiataloknak is el szoktam mondani, milyen fontos, hogy ne csak követelésekkel álljanak a szüleik elé, hanem ők is adjanak valamit a családi közösbe. A szemléletemet más szempontból is meghatározta ez az időszak. A Börzsöny látványa, a természet szépsége és annak szeretete itt oltódott belém egy életre.

– Miért választotta a papi hivatást?

– Természetesen nagy szerepe volt ebben a családomnak, hiszen nálunk mindenki templomba járó ember volt. Az olvasmányaimat is említhetném, édesanyám Bosco Szent Jánosról vagy a szentek életéről szóló könyveket adott a kezembe. Döntő szerepük volt a választásomban azoknak a papoknak, akikkel találkoztam életemben. Elsőként Vajda József atyát említeném, akit egyébként büntetésből helyeztek Zebegénybe. E nagy tudású, aszketikus pap nevelt engem. Itt, Vácon, a gimnáziumi éveimben Pálos Frigyes atya irányította a lépteimet. Meg kell még említenem Liska Zoli bácsit, a bohém cserkészpapot is. Fontos, hogy a fiataloknak legyenek eszményképei, válasszanak maguknak példaképet. Nekünk, felnőtteknek pedig az a feladatunk, hogy legyünk ott, ahol a fiatalok vannak, menjünk el közéjük. Én is mindig igyekeztem velük lenni a táborozásokon, a közös imádságokon, mert így lehet a legjobban hatni rájuk.

– Plébánosként Márianosztrán, majd Pilismaróton működött. Az utóbbi mellett Dömös lelkipásztori feladatait is ellátta.

– A hetvenes években a márianosztrai börtön udvarán lévő templomban szolgálni nem volt problémamentes feladat. A falu lakóinak nagy része valamilyen módon kötődött a börtönhöz, ezért

egyáltalán nem, vagy csak nehézségek árán járhatott szentmisére. Úgy is fogalmazhatnék, hogy ebben az időben korlátok között tevékenykedtem. Azt, hogy Pilismarótra és Dömösre kerültem, felszabadulásként éltem meg. Itt derűs, szabad légkör vett körül. Ez a húsz év meghatározó volt az életemben, az itt kialakított kapcsolataimat maig ápolom.

– Az esztergomi szemináriumban 1979-től tanított.

– Szendi József püspök úr mondta egyszer, hogy azért jó, ha teológiát taníthatunk, mert rá vagyunk kényszerítve arra, hogy a hit dolgaival is igényesen, magas szinten foglalkozzunk. Előfordul, hogy valaki elvész a lelkipásztori feladatai között, és a szellemi oldalra nem tud elég figyelmet fordítani. Nekem filozófiát kellett tanítanom. Nem volt ez egyszerű, az első időszakban csak néhány órával jártam a hallgatók előtt.

Ma már harminc év körüli papi szolgálatnál járnak azok a papok, akiket tanítottam. Sokszor elmondták nekem, hogy azért szerették az óráimat, mert mindig összekötöttem a filozófiát a lelkipásztori élményeimmel.

– Az Esztergom-Budapesti Főegyházmege segédpüspöke lett 2000-ben.

– Amikor 1997-ben az esztergombelvárosi plébániára kerültem, úgy gondoltam, hogy innen megyek majd nyugdíjba. Már az is meglepetésként ért, hogy 1999-ben az Esztergomi Hittudományi Főiskola rektorává nevezték ki. Egy filozófiaóra után jelezték nekem, hogy Karl-Josef Rauber nuncius úr szeretne beszélni velem. El sem tudtam képzelni, hogy mit akarhat tőlem. Már tőle eljövően gondolkodni kezdtem azon, mi is legyen a püspöki jelmondatom. Így esett a választásom Pál apostolnak a korintusiakhoz írt első levelére: „Vigyázzatok, tartsatok ki állhatatosan a hitben, viselkedjétek bátran, legyetek erősek.”

– Tizenöt éve irányítja a Váci Egyházmegyét.

– Visszatekintve hálát adok azért, hogy belülről, nagyobb összefüggésekben is láthattam az Egyház működését. Azt is megköszönöm a Jóistennek, hogy megélhettem az Egyház dinamikus, sokszor drámai alakulását, küzdelmét, érlelődését. A Váci Egyházmegyében ezen időszak alatt a papok létszáma a negyedével, a kispapoké a felével csökkent. Bosák Nándor püspök úrtól

hallottam egyszer, hogy akolitusokat avat. Ma már nálunk is majd kétszáz akolitus van, a harminc állandó diakónusra a plébániák vezetése és a börtönmissziós munka mellett a kórházi és a karitatív tevékenység támogatásában számítok. Úgy érzem, hogy napjainkban az Egyház élete megújul, csodálatos pezsgés tapasztalható mindenütt. Szinte kézzel fogható a Szentlélek Úristen vezetése. Nemrég volt aranymisézés Turay Alf-réd, Mándoki György és Kiszal Mihály atya. Mesélték, hogy abban az időben azért szentelték fel őket áprilisban, mert a paphiány miatt nem tudták kivárni a júniust. Hol vagyunk mi ettől most? Mennyivel kevesebb papunk van ma, mégis él az Egyházunk! Újra felfedezzük belső kincseinket, melyek

(Folytatás a(z) 5. oldalon)

Isten éltesse Miklós püspök atyánkat!

kiemelnek bennünket a klerikális szemléletből. Élnek a családközösségeink, a lelkeségi mozgalmaink, működnek az iskoláink. Minden kórházunkban van főállású lelkigondozó, de vannak önkéntes beteglátogatóink is.

– Akik ismerik, tudják Önről, hogy mindig életvidám. Miként képes ilyen derűsen élni az életét?

– Nem tudom ennek a magyarázatát, talán annak köszönhetem, hogy ilyen természettel áldott meg az Isten. Engem is mélyen megráz, ha bántás ér, de általában hamar túlteszem magam rajta. Azt szoktam mondani, hogyha jönnek is a felhők, szerdára mindig kisüt a nap. Arany János írja az Epilógusban: „Ha egy úri lócsiszárral / Találkoztam s bevert sárral: / Nem pöröltem, – / Félreálltam, letöröltem. Hiszen az útfélen itt-ott / Egy kis virág nekem nyitott.” Valahogy én is így vagyok ezzel.

A püspöki életem nagy öröme, hogy most szolgálhatok. Örülök annak, hogy egyre több felnőttet bérmálhatok. A minap a piaristáknál bérmáltam, jó volt látni, ahogy csillogott a fiatalok szeme. Napjainkban pedagógusok, közéleti szereplők is bátran vállalják a hitüket. Néhány hete Mándokon egy alezredes köszöntött – egy aktív katona sem szégyellte megvallani a hitét.

Ez az időszak a vértanú Egyház kora is. Most hallottam, hogy ismét kopt keresztények áldozták életüket a hitükért. Nekünk is készen kell állnunk erre. Amikor a Szentatyánál jártunk, panaszkodtunk neki, hogy Európában a katolikus hit egyre inkább háttérbe szorul. Ne csodálkozzunk – mondta Ferenc pápa –, „Ex oriente venit lux, ex occidente venit luxus.” Keletről a fény jön, Nyugatról csak a luxus, a kényelem, amely megbénít. De ajándékként is felfoghatjuk azt, hogy újra meg kell találnunk a hitünket. Jézus az élő reményre hívott meg bennünket feltámadása által, és elpusztíthatatlan örökséget készített nekünk. Mi nem a szolgásgazságot kaptuk, hiszen Krisztus társörökösei lettünk.

– Ön nyitott szívvel fordul minden életállapotú emberhez. Miért fontos, hogy odaálljunk a nehéz helyzetű embertársaink mellé?

– Soha nem mérlegettem, hogy dicséretet vagy bántást kapok-e azért, ha a lelkiismerem-

tem szerint teszem a dolgomat. Amit én gyerekként megélttem, az is arra ösztönzött, hogy oda kell állnom a kicsik, az elesettek mellé. Az egész Pilisben csak abban a két faluban éltek cigányok, ahol én szolgáltam. Közelről láthattam az életüket, a küszködésüket. De nem csak az anyagi szegénység létezik, a lelki, pszichikai problémáktól szenvedőkkel is igyekszem foglalkoz-

ni. Azt keresem, hogy Jézus mit tenne a helyemben. Ferenc pápa a püspöki szolgálatról azt mondta, van ennek egy ünnepe, az időszaka, de utána eljön majd a keresztség és a vértanúság ideje is. Jézus Krisztust is lelkesen fogadták a jeruzsálemi bevonulásánál, utána azonban megfeszítették.

Nem azt kell mondanunk, amit az emberek hallani szeretnének, hanem azt, ami ránk lett bízva. Az örök Isten előtt kell megállnunk, a pillanatnyi előnyök hamar szertefosznak. Bőjte Csaba elmékedéseit olvastam a minap, ő írja, hogy ne azon keseregjünk, milyen a világ, hanem tegyük meg azt, ami rajtunk áll. Ültesünk fát, locsoljuk meg a virágokat, játszunk a gyerekekkel, viccelődünk a szomszédokkal, dicsérjük meg az asszony főztjét – a saját környezetünkben igyekezzünk felfedezni, hogy mi az Isten szándéka. Nem tudom, meddig leszek még megyéspüspök, de addig is „ültetem a fákat”. Úgy dolgozz, mintha örökké itt lennél a földön, és úgy imádkozz, mintha a következő perced lenne az utolsó.

– Ön szerint milyen lesz a jövő Egyháza?

– Hiszek abban, hogy csodálatos módon növekszik és valósul meg Isten országa. Örülök annak, hogy az ökumenében idáig eljutottunk. A reformáció ötszázadik évfordulója döbbenett rá arra, hogy honnan hova érkezünk. Figyelemre méltó, hogy a protestánsokkal együtt készülünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra. Közös próbáljuk megérteni Isten titkát. És ha feljűk nyitni tudtunk, miért lenne ez másként a más vallású és a hitetlen emberek esetében? Uram, tegyél engem a békéd eszközévé – mondja Assisi Szent Ferenc. Isten ránk bízta a kiengesztelődés szolgálatát. A jövő Egyházának – ahogyan azt a II. vatikáni zsinat megfogalmazta – valóban az összességé kell válnia. A jövő Egyháza az Istennel való kapcsolat látható jele és eszköze lesz úgy, talán még jobban, mint eddig. Ugyanakkor személyesebbé kell válnia az Egyháznak. Ahogyan Ferenc pápa mindig mondja, ki kell lépünk a megszokottságaink fala mögül. Meg kell szólítanunk a körülöttünk élő embereket. Fel kell melegítenünk a kihűlt szíveket, az emberi kapcsolatokat pedig élettel kell megtöltenünk.

– Milyen személyes tervei vannak?

– Most volt az

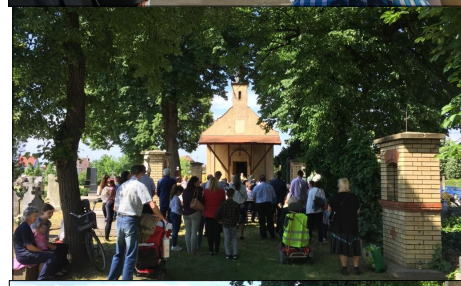
érettségi találkozóm, minden volt osztálytársam nyugdíjas már. Mondtam nekik, hogy én is várom már ezt az időszakot, hátha akkor több szabadidőm lesz. Persze mondták, hogy dehogyan lesz. Szeretnék pótolni egy-két elmulasztott találkozást, elolvasni azokat a könyveket, amelyeket eddig nem tudtam. De legfőképpen készülök az Úristennel való nagy találkozásra.

Baranyai Béla – Kuzmányi István / Magyar Kurír

Az interjú nyomtatott változata az Új Ember 2018. június 3-i számában jelenik meg.

Urunk Mennybemenetele, kápolnánk búcsúja, 2018. május 13.

Május 13-án a 9 órás szentmise keretében ünnepeltük kápolnánk búcsúját, Urunk mennybemenetelének ünnepét. Köszönjük az énekkar részvételét, hozzájárulását. Most először ebben az évben „átrendeződtek” az „árnyékos oldalra”. Köszönjük mindenki segítségét a székek pakolásában, a felolvasást és minden segítséget!
Isten fizesse meg!

Pünkösöd, 2018

A Pünkösöd megünneplésére, május 20-án a közösségi házban kerülhetett sor, mivel a templomban zajlottak a munkálatok. Köszönjük mindenki rugalmasságát, megértését!

ELSŐÁLDOZÁS, 2018.

Első sor (balról-jobbra): Tóth Bianka, Benkó Mária, Tamási Panna, Galambos Orsolya, Grössing Tamara, Tüske Laura, Pintye Lili, Pintye Hanna, Kovács Petra
 Második sor: Együd Bence, Németh Szabolcs, Mikoly Ádám, Horváth Olivér, Farkas Nikolett, Beke Bianka, Romvári Panna, Borza Dominik, Antal Donát, Surányi Kende, Molnár Levente
 Harmadik sor: Csernák Nikolett hitoktató, Pekker Imre címzetes főesperes, Mikoly Istvánné hitoktató

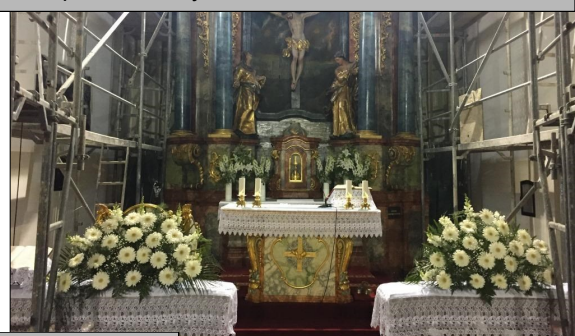

Az elsőáldozók az első gyónás alkalmával elégették a bűneiket jelképező papírokat.

Köszönet a felkészítőknek!

A körülmények ellenére nagyon szép ünnepet varázsoltunk a templomba. Köszönet a rengeteg munkáért, az áldozatos segítségért!

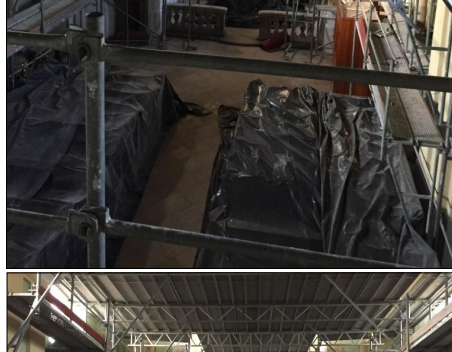
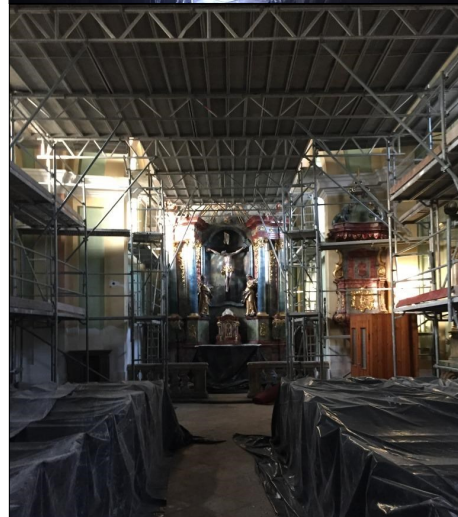
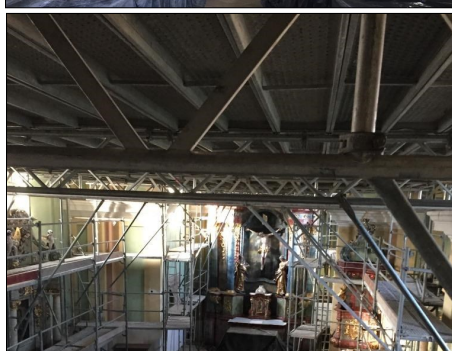
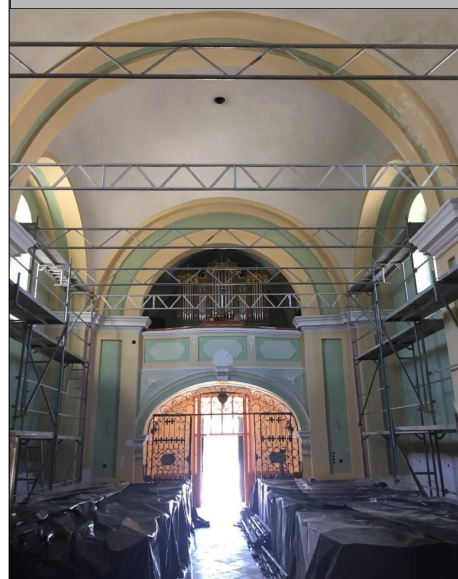
Az elsőáldozók az Elsőáldozás utáni héten (Fehérhét) nagy számban megjelentek az esti miséken, hálaát adni Istennek a kegyelmekért, amiben részesültek!

2018. május 5-én megtörtént a templom felkészítése az állványozásra, a festési munkálatokra. Leszerelésre és elszállításra kerültek a csillárok, valamint a sekrestyébe került az ambó.

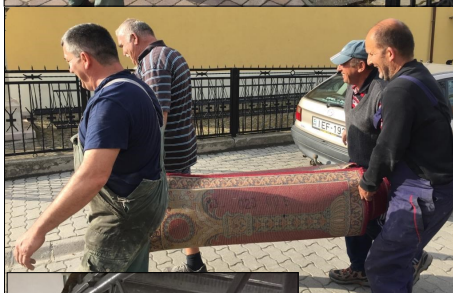
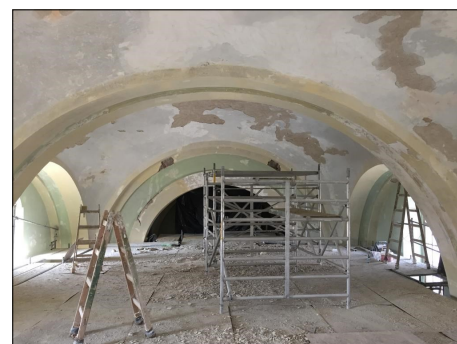
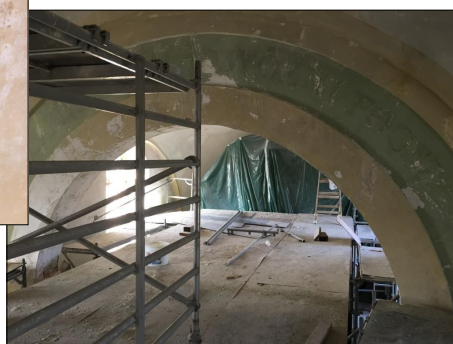
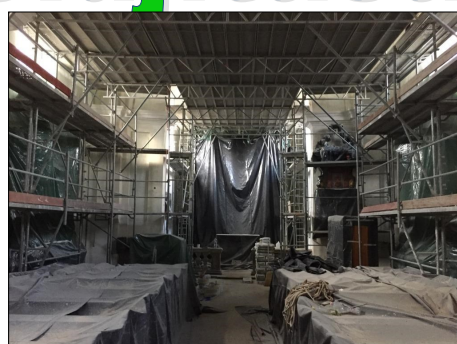
Május 7-én elkezdődött a templomunk felállványozása. Nagyon modern szerkezettel sikerült megoldani, hogy középen nincs alátámasztás. Az állványzat elkészülte után minden befóliázásra került.

Utolsó fotó az „Ezen jelben győzni fogsz” feliratról.

Templombelső felújítása

Az állványzat elkészültével kezdetét vette a festés, május 14-én. Az első munkafázis a korábbi festés lekaparása volt. Ez követte a vakolás, vakolat javítás, glettelés...

Május 25-26-án, valamint június 1-2-án lekerültek a fóliák, majd szorgos kezek kitakarították a templomot, hogy az ünnepek a templomunkban tudjuk megtartani (Elsőáldozás, esküvők, Úrnapija). Majd hétfőnként újra visszakerültek a fóliák. Köszönet mindenkinek a rengeteg munkáért, az áldozatos segítségért.

Az ünnepi alkalmakat meg tudtuk ugyan tartani a templomban, ám a körülmények így is igényelték nagyfokú együttműködést. Köszönet mindenkinek a megértést!

IFJÚSÁGI FESZTIVÁL - Máriabesnyő

PROGRAM

2018. június 8. péntek

12:00-15:00 Regisztráció
12:00 órától Programok a civil faluban, ismerkedés a helyszínnel

16:00 Köszöntő és technikai információk (Bese Gergő atya, dr. Kocsis Anita Dominika)

16:30 Éneklés és tánc tanítás a dicsőítéshez a Nyolc Boldogság Közösség nővéreivel

17:30 Köszöntő Stella Leontin plébános, Kemenes Gábor, Fra Marinko Sakota

19:00 Szentmise Fábri Kornél atya

20:30 Szentségimádás

21:30 Közös dicsőítés - Libanoni Sancta Maria Choir

2018. június 9. szombat

9:00 Reggeli ima Bőjte Csaba atyával

9:30 Bőjte Csaba atya tanúságtétele és a dévai gyerekek előadása

11:00 Dicsőítés - Nyolc boldogság közösség

11:15 Tanúságtétel - Nem Adom Fel Alapítvány tanúságtevői—fogytékkal élésről és Istenről

11:30 Tanúságtétel

- Üldözött keresztény - tanúságtétele, háború és Isten kegyelme

12:00 Úrangyala, Napközi imaóra a premontrei testvérekkel - autentikus egyházi zenével

12:30 Tanúságtétel - Szőke Tibor - drogról és megtérésről

14:30 Tanúságtétel

15:00 Tanúságtétel

15:30 Tanúságtétel

18:00 Örvendetes és világosság rózsafüzér

19:00 Szentmise—

Marinko atya

20:30 Szentségimádás

21:30 Közös dicsőítés -

Libanoni Sancta Maria

Choir

2018. június 10. vasárnap

9:00 Reggeli ima

10:00 Rózsafüzér

10:30 Szentmise—

Marinko atya

12:00 Ebéd, búcsúzás

16 óráig a civil falu még nyitva áll a látogatók előtt, a vezetett programok végeztével a rendezvényhelyszínen 16 óráig délutáni programokon és kikapcsolódáson lehet részt venni.

Neheztelés ládikója

Egy tanár minden diákjának azt a feladatot adta fel a következő hétre, hogy vegyenek egy karton dobozt és az elkövetkező héten minden egyes személyért, aki bosszúságot okoz nekik, akiket nem szívnének, és akiknek nem tudnak megbocsátani, tegyenek be a ládikóba egy barackot, melyre tegyenek egy címkét is az illető személy nevével.

Egy héten keresztül ezt a ládikót a hallgatóknak magukkal kellett cipelniük állandóan, otthonukba, az autójukba, az órákra, még éjszaka is ágyuk mellé kellett helyezniük azt.

A hallgatóknak szórakoztatónak tűnt az elején a feladat és mindannyian buzgón írták a neveket, melyek gyermekkoruktól kezdve eszükbe ötlöttek. Ezután, lassan-lassan, amint múltak a napok, a hallgatók újabb neveket írtak a listára, olyan emberek neveit, akikkel naponta találkoztak és úgy tűnt, megbocsáthatatlanul viselkedtek velük szemben...

Feltűnt nekik időközben, hogy a ládikó egyre súlyosabbá válik. A hét elején beletett barackok kezdtek ragacsos masszává rothadni, elviselhetetlen büzt árasztva és a rothadás gyorsan átterjedt a többi barackra is.

Egy perc bölcsenység...

gyázzanak arra, nehogy az üzletekben, az autóbuszban, az étteremben, találkozáson, ebédlőben, fürdőben felejtsek azt, főképp mert minden egyes hallgató neve és lakcíme valamint a kísérlet témája rá volt írva a ládikóra. Ráadásul, a karton doboz is kellett szétbomlani, siralmas állapotba kerülve: nehezen cipelve súlyos terhet.

Mindannyian gyorsan és világosan megértették a leckét, amit a tanár megpróbált elmagyarázni nekik a hét végén, vagyis, annak a ládikónak a súlya, amit egy héten keresztül magukkal cipeltek, csupán a magunkkal cipelt lelki nehézség súlyát képviseli, akkor amikor gyűlöletet, irigységet, más személyek iránti megvetést cipelünk magunkban. Gyakran azt hisszük, hogy kegyelmet gyakorolunk másoknak

megbocsátva. A valóságban azonban, ez a legnagyobb szíveség, amit önmagunknak tehetünk!

A te ládikódban hány barack van... és mit szándékozol velük tenni?!

<https://ajnacsko-plebania.webnode.hu/heti-lelekemelo-2/>

Szent Imre Közösségi Ház hírei

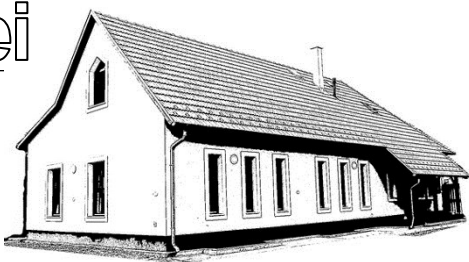
Jézus Szentséges Szívének családja a következő közös szentségimádási óráját június 3-án az esti szentmise után tartja.

Ma ünnepeljük az Úr napját, Jézus Testének és Vérének ünnepét. Szent Faustina nővér, amikor meglátta cellájában megjelenő szent ostyát vele egy időben ezeket a szavakat hallotta: „A szent ostyában van a te erő. Ő fog megvédeni.” (napló 616) „Életem legünnepibb pillanata az amikor az oltári szentségét magamhoz vehettem. Vágyódom minden szentáldozásra és

minden szentáldozást megköszönök a legszentebb szentháromságnak.” – mondta. (napló 1804) Mi is olyan meghitten

énekeljük a Taizéi énekeket: Jézus Vére és Teste az élet itala és étele, táplálj minket! Ments meg minket! S szívünkbe befogadjuk az Úr Jézus Testét a szentáldozásban. Ettől érezzük, hogy Krisztus hordozóvá lettünk. Kérdés, hogy megmutatkozik ez a viselkedésünkben? Meg kell látszani rajtunk, hogy Krisztus él bennünk! Meg tudjuk-e őrizni a kegyelem állapotát akkor is, ha

az élet viszontagságai megpróbálnak letéríteni erről az útról!

A mai imaórákat ajánljuk fel arra a szándékra, hogy Jézus Krisztus testének és vérének ereje növelje bennünk a hitet, erősítsen minket ebben a kitarásban, hogy kegyelmének erejében élve megtapasztalhassuk irgalmának és szeretetének csodáit.

Mária rádió imakör

Június első hétfő estéjén 4-én az esti szentmise után imaórára gyűltünk össze. Elsőként hívjuk a szentlelket, hogy töltsön el bennünket erejével, kegyelmeivel, hogy méltóképpen fogadjuk Égi Édesanyánkat ezen a szép estén. Majd köszöntsük Égi Édesanyánkat egy szép Mária köszöntővel. Ezután felolvassuk a hozott imaszándéko-

MÁRIA RÁDIÓ

pünkösdi szentmisén voltak és oda elvitték szívünk szándékait. Szívünkben mi is ott voltunk velük és imádkoztunk értük, hogy a

kat és egy szép Mária litániába foglalva átadjuk a Szűzanyának őket. Meghallgatásukért kérjük közbenjárását a Szent Fiánál. Majd beszámolót hallgatunk meg azoktól a testvérektől, akik a Csíksomlyói

Szűzanya nagyon szép lelki élménnyel ajándékozta meg mindnyájukat. Gyönyörű búcsús énekkel és imádsággal ért véget ez az imaóra. Köszönet ért a szent Szűzanyának.

Júniusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Máj. 31 – Jún. 8 Végh Antalné Özv. Horváth Albertné Özv. Györfvári Pálné Özv. Nagy Balázsné	Jún. 9 – 17 Özv. Bárony Lászlóné Özv. Takács Ernőné Györfvári Gáborné Molnárné Bálint Erzsébet	Jún. 18 – 26 Sponga Istvánné Kiss Katalin Nagy Jánosné Jakab Mária	Jún. 27 – Júl. 5 Sponga Anita Kiss Albertné Csernák Nikolett Acsai Lászlóné Bolonovszky Lászlóné
--	---	---	--

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2018. június

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1 18.30 óra Ifi -hittan	2 18 óra Cursillo kiscsoport	3 18 óra Jézus Szíve Család imája
4 17.30óra Mária Rádió ima	5	6	7	8 18.30 óra Ifi -hittan	9	10
11	12	13	14	15 18.30 óra Ifi -hittan	16	17
18	19	20	21	22 18.30 óra Ifi -hittan	23	24
25	26	27	28	29	30	

MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚT
Nemzeti Kegyhely

H-3077 Mátraverebély-Szentkút 14. | Telefon: +36 32 418 029 · 06 20 400 58 78 | E-mail cím: info@szenktut.hu

XIV. VÁCI EGYHÁZMEGYEI TALÁLKOZÓ

2018. június 30. Mátraverebély-Szentkút Nemzeti Kegyhely

PROGRAM:

8.00-tól Gyóntatás, a zárandokcsoportok fogadása

10.00 Vox Mirabilis kamarakórus ünnepi hangversenye

10.30 Katekézis: Jelek a liturgiában - Orosz Lóránt OFM, kegyhelyigazgató

11.00 Szentmise, majd eucharisztikus körmenet - Beer Miklós váci püspök

12.45 Vándorzászló átadása

13.00 Ebéd - csoportoknak előzetes bejelentkezés szükséges a díjmentes étkezéshez 06.20-ig az info@szenktut.hu címen!

14.00 Dúvó népzenei együttes koncertje

14.30 Litánia, zárandokok megáldása

Minden forrásom belőled fakad.

(Zsolt 87,7)

PAPSZENTELEÉS

2018. június 16-án, szombaton 10 órakor a Váci Székesegyházban Dr. Beer Miklós megyéspüspök két áldozópapot és hat diakónust szentel fel. A szentelési ünnepre szeretettel hívunk és várunk minden paptestvért és az egyházmegye híveit!

VILÁGMÉRETŰ SZENTSÉGIMÁDÁS JÚNIUS 2-ÁN

Jézus az Eucharisztia alapításakor felemeli a kenyeret és azt mondja: VEGYÉTEK, EZ AZ ÉN TESTEM! Meghív bennünket, hogy Ővele, és általa egymással is közösségekben legyünk.

2017-ben, Krisztus Király ünnepén 18 országban, 840 helyszínen több mint harmincezeren imádkoztunk együtt.

A 2020-as Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus

Kongresszusra készülve most világszerte 2020 helyszínen tervezték Jézust imádni. Következő számunkban beszámolunk róla.

NEK
Titkárság

SZŰZ MÁRIA, AZ EGYHÁZ ANYJA KÖTELEZŐ EMLÉKNAPJA

Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció dekrétumával elrendelte a Boldogságos Szűz Máriának, az Egyház Anyjának kötelező emléknapját, melyet a liturgiában a pünkösdvasárnap utáni hétfőn ünnepelünk az ideitől.

Az Egyház Anyja titulus, mellyel 1980 óta a Loretói Litániában is megszólítjuk a Szűzanyát, közelebb hozza a hívők számára Mária istenanyaságának azt a „kiterjesztését”, melyet Fiának misztikus Teste, az Egyház irányában él meg, és amelynek köszönhetően mi magunk, Krisztusban megkeresztelt emberekként Máriára mint égi Édesanyánkra tekinthetünk.

Az Egyház szimbóluma itt „a szeretett tanítvány”, aki most már saját anyjaként is tekint Jézus Anyjára. Mária lelki anyasága egyetemes, mert az üdvösség műve is egyetemes. Mély lelki anyaság fűzi mindazokhoz, akik a keresztség által a kegyelem rendjében Fiának testvéreivé lettek, így a totus Christus irányában teljesebb ki igazán istenanyasága.

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!